

A L I V D.

Cælibe de vita, vinculisq; iugalibus, olim
 Ingenuâ Iuuenis queritat arte vicens.
 Cui mox dulciloquo sapiens Anyti reus ore,
 Commotus precibus, talia verba refert:
 Piscis vti tremulo latitans sub marmore circum
 Occultos nasse lusat vsq; dolos.
 Ilicet est animus nexas intrare sagenas,
 Pergratum cupido gustet ut ore cibum.
 Ast ubi deceptus, fallacem linquere nassam
 Audet, & optatâ non licet ire viâ:
 Festa parans liber sic connubialia plausu
 Iubilat, ac tacito gaudia corde fouet.
 Postmodò constrictus vinculis socialibus, audax
 Illa Theonino rodere dente solet.
 Et sua qui nondum submitit pectora vinculis.
 Exoptat, celebrat, laudat, amatq; torum.
 Sed tu **S P O N S E** mihi vitâ qui carior ipsâ,
 Qui mihi perpetuâ cognitus atq; fide.
 Quid facis? exagitat quæ nunc meditatio mentem?
 Cur subdis thalami libera colla iugo?
 Est bona libertas, pretio pretiosior omni,
 Isthac vix melius, tu **D E V S** alme dabis.
 O summum, primumq; bonum, quo prorsus adempto,
 Dulce viris nihil est, viuere dulce nihil.
 Libera avis melius syluis, & dulcius escas
 Dulcibus in campis, dona benigna, capit.
 Aurato quàm si pinguescit carcere clausa,
 Vberibusq; canens vescitur illa cibus.

Fallimur?